

N.V. Philips Gloeilampenfabrieken

PHILIPS INDUSTRIES

EINDHOVEN, NEDERLAND.

RAAD VAN BESTUUR

GEHEIM

Eindhoven, 29 October 1952.

Beste Cees:

Naar aanleiding van je vertrouwelijk schrijven van 28 October het volgende. Ik acht het inderdaad niet onmogelijk dat dergelijke miniatuur zendertjes met microfoons bestaan, al lijkt mij de reikwijdte van 10 km. zeer groot. Ik vermoed eerder dat de reikwijdte in enkele honderden meters in plaats van in km. kan worden uitgedrukt.

Wat de levensduur betreft moet aangenomen worden dat deze gezien de kleinheid van afmetingen van het gehele apparaatje uiterst beperkt is, enkele dagen en naar mijn mening zeker niet enkele weken. De mededeling over het bestaan van deze apparaatjes en de toevoeging dat zij uiterlijk geheel van plastic schijnen te zijn, zouden er op sluiten dat hier gebruik wordt gemaakt van z.g. Germanium triodes, die in de techniek bekend staan onder de naam van "transistors."

Dit vermoeden wordt ook nog versterkt door het volgende:

Alhoewel in principe reeds lang bekend, is het de verdienste van de Bell Laboratories (waarvan de Western Electric de fabricage onderneming is) geweest om in de laatste jaren zeer veel baanbrekend werk op de transistors te verrichten in twee principieel verschillende technieken, welke oorspronkelijk als voor streng militaire toepassing "highly classified" waren. Enige maanden geleden is deze ban opgeheven en heeft men natuurlijk met uitzondering van de militaire applicaties een symposium in USA gehouden over de principes en fabricage methoden van deze transistors voor deelnemers van Amerikaanse en buitenlandse bevriende industrieën onder conditie van security, clearance en het tekenen van een licentie en technisch hulpcontract. Gezien onze relaties tot Bell zijn, zoals je weet, ook onze Heren naar dit symposium toegeweest.

Afgezien van het feit dat de Bell met een en ander natuurlijk een "Company policy" beoogt (eventueel gericht tegen de steeds sterker wordende RCA, zij het gedeeltelijk op andere gebieden), zou het, nu ik dit van je hoor, ook wel eens mogelijk zijn, dat de Amerikaanse autoriteiten, ontdekt hebbende dat achter het "ijzeren gordijn" transistors bestaan en worden toegepast, de wens hebben geuit, de industrieën in de vrije wereld in ruime mate op dit gebied werkzaam te doen zijn. Dit teneinde een mogelijke voorsprong van de vrije wereld op dit gebied ten opzichte van het "ijzeren gordijn" te bereiken nu men daar blijk-

baar al zo ver is. Misschien is deze suppositie vrij gezocht doch zij is de moeite waard te overwegen.

Wat nu het acute gevaar van deze geheime miniatuur zendertjes betreft, geloof ik dat dit zeer beperkt is. Immers is de detectie hiervan zeer eenvoudig. Wanneer men nl. vermoeden heeft dat in bepaalde gebouwen afgeluisterd wordt, dan is het al heel eenvoudig om in dit gebouw vast te stellen of daar gezonden wordt. Zou men het nl. buiten het gebouw kunnen opvangen en horen, dan is het al zeer eenvoudig om dit ook binnen het gebouw te doen, zodat ik het gevaar toch maar zeer betrekkelijk acht, al is het natuurlijk verre van prettig.

Nog even terugkomend op de reikwijdte nog even ter verduidelijking het volgende:

- a. een grotere reikwijdte dan enige honderden meters is in het algemeen gesproken ook absoluut niet nodig, want zouden de gesprekken in b.v. buitenlandse Ambassades worden beluisterd dan is een reikwijdte in de orde van grootte van 100 tot 200 meter reeds meer dan voldoende.
- b. Een grotere reikwijdte vraagt meer energie dus grotere batterijen, dus binnen een gegeven volume een grotere levensduur. Een minimum reikwijdte is dus aangewezen.

Ik zal je hiermede niet veel nieuwe gezichtspunten hebben kunnen verschaffen, maar ik hoop je toch enigszins van dienst te zijn geweest.

Met hartelijke groeten,

t.ä.t.

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'J. H. W.', written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the right.